

پرچم اعتراضات بنیادینی که امروز به دست زنان، دانشجویان، دانش آموزان، معلمان، کارگران و دادخواهان و هنرمندان، کوئیرها،

نویسندگان و عموم مردم ستم‌دیده ایران در جای جای کشور از کردستان تا سیستان و بلوچستان برافراشته شده و کم سابقه‌ترین حمایت‌های بین‌المللی را به خود جلب کرده، اعتراضی است علیه زن ستیزی و تبعیض جنسیتی، ناامنی پایان ناپذیر اقتصادی، بردگی نیروی کار، فقر و فلاکت و ستم طبقاتی، ستم ملی و مذهبی، و انقلابی است علیه هر شکلی از استبداد مذهبی و غیرمذهبی که در طول بیش از یک قرن گذشته، بر ما - عموم مردم ایران - تحمیل شده است.

این اعتراضات زیر و رو کننده، برآمده از متن جنبش‌های بزرگ و مدرن اجتماعی و خیزش نسل شکست ناپذیری است که مصمم‌اند بر تاریخ یکصد سال عقب‌ماندگی و در حاشیه ماندن آرمان بر پای جامعه‌ای مدرن و مرفه و آزاد در ایران، نقطه پایانی بگذارند.

پس از دو انقلاب بزرگ در تاریخ معاصر ایران، اینک جنبش‌های بزرگ اجتماعی پیشرو - جنبش کارگری، جنبش معلمان و بازنشستگان، جنبش برابری خواهانه زنان و دانشجویان و جوانان و جنبش علیه اعدام و... - در ابعادی توده‌ای و از پایین در موقعیت تاثیرگذاری تاریخی و تعیین‌کننده‌ای در شکل‌دهی به ساختار سیاسی و اقتصادی و اجتماعی کشور قرار گرفته‌اند.

از همین رو، این جنبش برآن است تا برای همیشه به شکل‌گیری هرگونه قدرت از بالا پایان دهد و سر آغاز انقلابی اجتماعی و مدرن و انسانی برای رهایی مردم از همه اشکال ستم و تبعیض و استثمار و استبداد و دیکتاتوری باشد.

ما تشکل‌ها و نهادهای صنفی و مدنی امضا کننده این منشور با تمرکز بر اتحاد و به هم پیوستگی جنبش‌های اجتماعی و مطالباتی و تمرکز بر مبارزه برای پایان دادن به وضعیت ضدانسانی و ویرانگر موجود، تحقق خواست‌های حداقلی زیر را به مثابه اولین فرامین و نتیجه‌ی اعتراضات بنیادین مردم ایران، یگانه راه پی افکنی ساختمان جامعه‌ای نوین و مدرن و انسانی در کشور می‌دانیم و از همه انسان‌های شریف که دل درگرو آزادی و برابری و رهایی دارند می‌خواهیم از کارخانه تا دانشگاه و مدارس و محلات تا صحنه جهانی پرچم این مطالبات حداقلی را بر بلندای قله رفیع آزادیخواهی برافراشته دارند.

۱. آزادی فوری و بی‌قید و شرط همه زندانیان سیاسی، منع جرم انگاری فعالیت سیاسی و صنفی و مدنی و محاکمه علنی آمرین و عاملین سرکوب اعتراضات مردمی.

۲. آزادی بی‌قید و شرط عقیده، بیان و اندیشه، مطبوعات، حزب، تشکلهای محلی و سراسری صنفی و مردمی، اجتماعات، اعتصاب، راهپیمایی، شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های صوتی و تصویری.

۳. لغو فوری صدور و اجرای هر نوع مجازات مرگ، اعدام، قصاص و ممنوعیت هر قسم شکنجه روحی و جسمی.

۴. اعلام بلادرنگ برابری کامل حقوق زنان با مردان در تمامی عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و خانوادگی، امحا و لغو بی‌قید و شرط قوانین و فرم‌های تبعیض آمیز علیه تعلقات و گرایش‌های جنسی و جنسیتی، به رسمیت شناختن جامعه‌ی رنگین‌کمانی "ال‌جی‌بی‌تی‌کیو‌آی‌ای‌پلاس"، جرم زدایی از همه تعلقات و گرایش‌های جنسیتی و پایبندی بدون قید و شرط به تمامی حقوق زنان بر بدن و سرنوشت خود و جلوگیری از اعمال کنترل مردسالارانه.

۵. مذهب امر خصوصی افراد است و نباید در مقدرات و قوانین سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی کشور دخالت و حضور داشته باشد.

۶. تامین ایمنی کار، امنیت شغلی و افزایش فوری حقوق کارگران، معلمان، کارمندان و همه زحمتکشان شاغل و بازنشسته با حضور و دخالت و توافق نماینده‌های منتخب تشکلهای مستقل و سراسری آنان.

۷. امحا قوانین و هر گونه نگرش مبتنی بر تبعیض و ستم ملی و مذهبی و ایجاد زیر ساخت‌های مناسب حمایتی و توزیع عادلانه و برابر امکانات دولتی برای رشد فرهنگ و هنر در همه مناطق کشور و فراهم کردن تسهیلات لازم و برابر برای یادگیری و آموزش همه زبان‌های رایج در جامعه.

۸. بر چیده شدن ارگان‌های سرکوب، محدود کردن اختیارات دولت و دخالت مستقیم و دائمی مردم در اداره امور کشور از طریق شوراهای محلی و سراسری. عزل هر مقام دولتی و غیر دولتی توسط انتخاب کنندگان در هر زمانی باید جزو حقوق بنیادین انتخاب کنندگان باشد.

۹. مصادره اموال همه اشخاص حقیقی و حقوقی و نهادهای دولتی و شبه دولتی و خصوصی که با غارت مستقیم و یا رانت حکومتی، اموال و ثروت‌های اجتماعی مردم ایران را به یغما برده‌اند. ثروت حاصل از این مصادره‌ها، باید به فوریت صرف مدرن سازی و بازسازی آموزش و پرورش، صندوق‌های بازنشستگی، محیط زیست و نیازهای مناطق و

اقشاری از مردم ایران شود که در دو حکومت جمهوری اسلامی و رژیم سلطنتی، محروم و از امکانات کمتری برخوردار بوده‌اند.

۱۰. پایان دادن به تخریب‌های زیست محیطی، اجرای سیاست‌های بنیادین برای احیای زیرساخت‌های زیست محیطی که در طول یکصد سال گذشته تخریب شده‌اند و مشاع و عمومی کردن آن بخش‌هایی از طبیعت (همچون مراتع، سواحل، جنگل‌ها و کوهپایه‌ها) که در قالب خصوصی سازی حق عمومی مردم نسبت به آن‌ها سلب شده است.

۱۱. ممنوعیت کار کودکان و تامین زندگی و آموزش آنان جدای از موقعیت اقتصادی و اجتماعی خانواده. ایجاد رفاه همگانی از طریق بیمه بیکاری و تامین اجتماعی قدرتمند برای همه افراد دارای سن قانونی آماده به کار و یا فاقد توانایی کار. رایگان سازی آموزش و پرورش و بهداشت و درمان برای همه مردم.

۱۲. عادی سازی روابط خارجی در بالاترین سطوح با همه کشورهای جهان بر مبنای روابطی عادلانه و احترام متقابل، ممنوعیت دستیابی به سلاح اتمی و تلاش برای صلح جهانی.

از نظر ما مطالبات حداقلی فوق با توجه به وجود ثروت‌های زیر زمینی بالقوه و بالفعل در کشور و وجود مردمی آگاه و توانمند و نسلی از جوانان و نوجوانانی که دارای انگیزه فراوان برای برخورداری از یک زندگی شاد و آزاد و مرفه هستند، به فوریت قابل تحقق و اجراست.

مطالبات مطروحه در این منشور، محورهای کلی مطالبات ما امضا کنندگان را لحاظ و بدیهیست در تداوم مبارزه و همبستگی خود به صورت ریز و دقیق‌تری به آنها خواهیم پرداخت.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران
اتحادیه آزاد کارگران ایران
اتحادیه تشکلهای دانشجویی دانشجویان متحد
کانون مدافعان حقوق بشر
سندیکای کارگران شرکت نیشکرهفت تپه
شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت
خانه فرهنگیان ایران (خافا)
بیدارزنی
ندای زنان ایران
صدای مستقل کارگران گروه ملی فولاد اهواز

کانون مدافعان حقوق کارگر
انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه
کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری
اتحاد بازنشستگان
شورای بازنشستگان ایران
تشکل دانشجویان پیشرو
شورای دانش آموزان آزاد اندیش ایران
سندیکای نقاشان استان البرز
کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری ایران
شورای بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی (بستا)

رستاخیز زن زندگی آزادی را دریا بيم!



فاضل غیبی



آنچه را "رستاخیز زن، زندگی، آزادی" نام دارد، باید به عنوان والاترین رستاخیز دموکراتیک در تاریخ جهان به خوبی بشناسیم و با استفاده از تجربیات کشورهای پیشرفته از ویژگی‌های برجسته و یگانگی آن پاسداری کنیم. در این راستا دو مهمترین خطری که رستاخیز نوین ایران را تهدید می‌کنند، اینها هستند:

1) خطر نخست که در کشورهای ناآشنا با دموکراسی بسیار جدی است؛ اینکه در این کشورها دموکراسی با انتخابات و آنچه از صندوق رأی بیرون می‌آید یکی شمرده می‌شود. اما این ترفند امروزه در دست نیروهای توتالیتار و حتی فاشیستی نیز به بهترین وسیله برای تسخیر قدرت بدل شده است. رفراندم 12 فروردین 1358 از این دیدگاه در تاریخ سیاسی دنیا بی‌همتا بود و باید برای هر آزادیخواهی بزرگ‌ترین درس عبرت باشد، زیرا در آن رفراندم اکثریت قریب به اتفاق مردان و زنان ایرانی با رأی خود آزادانه رژیم فاشیست اسلامی را انتخاب کردند!

بنابراین می‌توان گفت که صندوق رأی در بهترین حالت نمایانگر توازی است که بر جامعه حاکم شده و اینکه کسانی گذار به حکومتی دموکراتیک و ضامن آزادی‌های فردی و اجتماعی را به «رفراندم» پس از «سرنگونی» وامی‌گذارند، با توجه به نارسایی منش دموکراتیک و سقوط فرهنگی جامعه در طول چهار دهه گذشته، خطری بزرگ را متوجه رشد رستاخیز نوین ایران می‌کنند! به این تصور از سوی تبلیغاتی دامن زده می‌شود که منتظر سرنگونی قهرآمیز رژیم‌اند، در حالی که صرف‌نظر از ابزار سرکوب بی‌حد و مرز، حکومت اسلامی ایران سرنیز «بین‌الملل اسلام سیاسی» است و پشتیبانان این حکومت در سطح جهانی (نمونه: قطر) برای پیشگیری از سقوط آن از هر وسیله‌ای استفاده خواهند کرد. وانگهی سرنگونی قهرآمیز حکومت جهل و جنایت با وجود میلیون‌ها "ساندیس‌خور"، اگر به جنگ داخلی منجر نشود، به هیچ روی به برقراری دموکراسی نخواهد انجامید!

اما درست در چنین شرایط هولناکی رستاخیز بزرگ "زن، زندگی، آزادی" نشان داده است که با تکیه بر سرافرازی انسانی، آزادیخواهی و تدابیر هوشمندانه می‌توان نه تنها نسل جوان ایران، بلکه تمامی اقشار جامعه را همراه خیزشی کرد که ریزش ساختارهای حکومت آخوندی را باعث خواهد شد.

این رستاخیز با سرشتی کاملاً نوین خلاف تشکلهای اجتماعی و سیاسی پیشین، با مشکلی به نام «رهبری» مواجه نیست، زیرا از «توده» شکل نگرفته، بلکه بر دوش آزادگان ایرانی استوار است. چنانکه تجربۀ گردهم‌آیی‌های ایرانیان در خارج از کشور نشان داده است، این خیزش در راه گسترش خود خدمتگزارانی را خواهد یافت که با اتکا به خرد جمعی این رستاخیز را به سوی پیروزی همراهی خواهند کرد. پیوستن پرشمار شخصیت‌های برجستۀ ایرانی، که در کشورهای دمکراتیک پرورش یافته‌اند، شاهد این ادعا است که در ایران نیز زنان و مردان دانا، هوشمند و کاردان، فعالانه از این رستاخیز پشتیبانی می‌کنند. با این وصف زن، زندگی، آزادی در راه گسترش خود حلقۀ نوینی از شخصیت‌هایی را برخواهد کشید که نه تنها جنبش کنونی را به سوی پیروزی همراهی خواهند کرد، بلکه با همیاری آزادگان ایرانی شالودۀ دمکراسی را پی خواهند ریخت.

2) خطر دیگری که دمکراسی‌های نوپا را تهدید می‌کند، کارزار تبلیغی دو گروه چپ و راست افراطی است که همواره می‌کوشند با حملات شدید به یکدیگر و هياهو دربارۀ خطر طرف مقابل، خود را هرچه بیشتر مطرح نمایند. هدف این دو گروه این است که با تشنج‌فزایی به ترس و ناامیدی دامن زنند و بدین وسیله سربازگیری کنند. گروه‌های رادیکال چپ و راست ممکن است در اوضاع بحرانی بتوانند فرآیندهای اصلی جامعه را دچار اختلال کرده بدین ترتیب در رویکردی کودتاوار قدرت سیاسی را تصرف کنند. در این مورد چگونگی فعالیت و ترفندهای تبلیغی دو حزب نازی و کمونیست در دهۀ 20 سد گذشته در آلمان بسیار آموزنده است.

رستاخیز زن زندگی آزادی با خیزشی به پیشگامی جوانان دختر و پسر آغازید؛ نسلی که خسته و رنجور از شیفتگی خسران‌آور نسل گذشته برای ایدئولوژی چپ و اسلامی خواستار زندگی آزاد، شاد و مرفه در ایرانی آباد، پیشرفته و سرافراز است. پس از شوک هفته‌های نخست که در آنها «بازماندگان اپوزیسیون سنتی» در برابر خیزش نوین ایران مات و مبهوت مانده بلکه درمانده بودند، به تازگی می‌کوشند این جنبش فرهنگی سیاسی را پیامد «مبارزات» خود جلوه دهند و مصادره کنند. آنان پس از چهار دهه که با گرفتاری در توهّمات خود با زوال جمع هواداران روبرو بودند، اکنون می‌کوشند تا با «تاکتیک فرار به جلو» دستکم حسابی برای خود در ایران آیند. باز کنند. در حالی که خیزش نوین ایران همۀ قید و بندهای فکری گذشته، از اسلامی و چپ گرفته تا عرفانی و پست‌مدرن، را گسسته و

با تصویری روشن از اهداف خود به پیش می‌رود.

این مدعیان رهبری هنوز هم در نیافتاده‌اند که برجستگی شخصیت سیاسی نه بر بقا در موقعیتی است که نصیبشان شده، بلکه به گام‌هایی بستگی دارد که در راستای منافع ملی و بهبود اوضاع کشور برمی‌دارند. زندگینامه سیاستمداران برجسته در کشورهای دموکراتیک نشان می‌دهد که بدون استثنا میزان شایستگی و خوشنامی آنان بستگی به شجاعت و ابتکاری دارد که از خود نشان داده‌اند و چه بسا بدواً بدین علت مورد بی‌مهری و حتی دشمنی قرار گرفته باشند.

خوشبختانه در خیزش «زن، زندگی، آزادی» دیگر اینکه فلانی پسر آیت‌الله است و یا بهمانی شاهزاده، اهمیتی ندارد. نمونه آنکه، بنا به داده‌های آماری دو/سوم ایرانیان تسلط اسلام را عامل نابسامانی ایران می‌دانند و بدین سبب خود را دیگر مسلمان نمی‌دانند، حال آنکه این «رهبران» کماکان بر مسلمانی خود پا می‌فشارند. به همین گونه است خواستار دوستی و همکاری با هم‌کشورها (از جمله اسرائیل و آمریکا) و یا بزرگداشت رنگین‌کمان قومی، فرهنگی و دینی در پهنه ایران‌زمین.

رستاخیز «زن زندگی آزادی» با سرشتی کاملاً متفاوت بر خاکستر «تئوری‌های انقلابی» پدید آمده است و با «خیال‌پردازی» حک شده در ذهن «پنجاه و هفتی‌ها» پیوندی ندارد. اما از راهنمایی‌ها و خردورزی‌های اندیشمندان تاریخ ایران و همچنین خردمندان معاصر کشورهای دیگر سود می‌برد. نمونه آنکه این جنبش خواستار هم‌حقوق و آزادی‌های شهروندان در «جوامع باز» و پیشرفت دنیا است و نه تنها برای آیندگان تصمیم نمی‌گیرد، بلکه در این برهه جز آزادی از قید ضد انسانی‌ترین رژیم‌های تاریخ هدفی ندارد.

رستاخیز نوین ایران نه تنها از بندهای خرافات دینی و اعتقادات تفرقه‌افکن رها شده، بلکه هم‌اکنون ایدئولوژی‌های قرن بیستمی را نیز پشت سر گذاشته است. دربندماندگان «مغزهای پوسیده» نمی‌دانند که قدرت خیزش اجتماعی نه در پرشماری هواداران، بلکه در توانایی برای نواندیشی نهفته است. پایگاه این رستاخیز نه توده افسون‌زده، بلکه آگاه‌ترین گروه جامعه مدنی ایرانی است که ویژگی‌های فردی و اجتماعی مدرنیته را در خود نهادینه کرده است.

اندیشه نقطه مشترک انسان‌ها است و خیزش نوین ایرانیان توانسته با انسان‌دوستی هم‌دیوارهای قومی، مذهبی و جنسی را نابود کند.

آن را دیگر باید «رستاخیز» نامید زیرا گفتمان ملتی آزاده را به گونه‌ای بازگشت‌ناپذیر به گفتمان بخش بزرگی از جامعه ایران بدل کرده است.

بدین معنی خیزش نوین ایران نه تنها هر ایرانی را که با اعتقادات پوسیده وداع گفته باشد در خود می‌پذیرد، بلکه آغوش آن برای هم گروه‌های ایرانی در عین حفظ «کیستی» و «چیستی» خود نیز گشوده است. گردهم‌آیی برلین پدید تاریخی بی‌همتایی بود که نشان داد ایرانیان تا چه حد از بلوغ اجتماعی و فکری برخوردارند و دمکرات‌منشی را در چه سطح بالایی تحقق بخشیده‌اند. بدین معنی دمکرات‌منشی نه تنها مدارا با دیگر گرایش‌ها و عقاید است، بلکه دفاع از حق و آزادی مخالفان برای ابراز و تبلیغ عقاید خود نیز هست. از این رو، گروه‌های اجتماعی و سیاسی تنها در صورتی می‌توانند مدعی دمکرات‌منشی باشند که فعالانه از آزادی گروه‌های مخالف دفاع کنند!

بنا بر این دمکراسی‌خواهی رنگ نیست که بتوان از امروز به فردا عوض کرد، بلکه یکی از ویژگی‌های انسان مدرن است و گروه‌های افراطی که نمی‌توانند از توهّمات و تعصبات خود دست بردارند، طبعاً خود را از پیوستن به رستاخیز تمدنی ایران محروم می‌کنند و دیری نخواهد پایید که با پیشرفت رستاخیز نوین به حاشیه رانده می‌شوند. نمونه‌وار، سازمانی که بر لزوم وجود «روسری» برای زنان پافشاری می‌نماید، طبعاً خود را از پیوستن به رستاخیز «زن زندگی آزادی» محروم می‌کند و یا گروهی که برای آن آزادی و اختیار شهروندی والاترین آرمان نیست، نمی‌تواند در این رستاخیز نوین جایگاهی شایسته داشته باشد.

گرایش‌هایی که در طول سه ماه گذشته از سوار شدن بر سیل خیزش نوین ایرانیان ناامید شده‌اند، اینک هم نیروی بجاماند خود را به میدان آورده‌اند؛ از چپ افراطی که «زن، زندگی، آزادی» را «شعاری ضد انقلابی» می‌نامد تا راست افراطی که وانمود می‌کند گویی ایرانیان سرانجام پس از چهار دهه برای بازگشت سلطنت به پا خاسته‌اند!

هرچند این حملات نشان‌دهنده پسرفت رستاخیز «زن، زندگی، آزادی» نیست، اما ضرورت مرزبندی با گرایش‌های بازمانده از تسلط متولیان اسلام را نشان می‌دهد. رستاخیز نوین ایران برای هم گرایش‌های سیاسی و اجتماعی، از دینی تا قومی گشاده‌رو است و همه را مختار می‌کند که

حتی با پرچم خود در آن شرکت کنند و به تبلیغ نقطه نظرات خویش بپردازند. اما در عین حال این خیزش مدرن و متمدنی باید در برابر کوششهای مورد اشاره برای دگرگونی و مسخ درونمای این رستاخیز نوپا ایستادگی کند.

از جمله آنکه: رستاخیز "زن، زندگی، آزادی" پیش از آنکه در پی «سرنگونی» رژیم اسلامی حاکم بر ایران باشد، با تکیه بر میهن‌دوستی نهفته در نهاد هر ایرانی در راه «ریزش» حکومت جاهل و جنایت می‌کوشد. بنابراین رستاخیزی فرهنگی است که با «رقص و گل و شادی» با رژیم مرگ‌آفرین و "شهیدپرور" می‌رزد. از این‌رو شایسته است که به جای شعارهای اسلامی «مرگ بر...» و «لعنت به...» بانگ شادی و آزادی‌خواهی برکشیم و شعارهای ابتکاری سر دهیم.

نمونه: «ایران، زیباترین زن جهان!»

تظاهرات ایرانیان در پاریس

به مناسبت انقلاب 1357 و برقراری حکومت اسلامی



در روز شنبه 11 فوریه 2023، 22 بهمن 1401، تظاهراتی در یک میدان مرکزی شهر پاریس، میدان ووبان، با شعار زن زندگی آزادی و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران و با خواست قرار دادن سپاه پاسداران در لیست سازمان‌های تروریستی اتحادیه اروپا... با شرکت قریب به 5000 نفر برگزار شد. برخی از تظاهرکنندگان از بلژیک، آلمان و غیره آمده بودند،

دو نماینده فرانسوی پارلمان اروپا؛ یانیک ژادو از حزب سبزیهای فرانسه و کاندیدای ریاست جمهوری در انتخابات اخیر این کشور و رافائل گلوکسمان از سازمان پلاس پوبلیک (میدان عموم)، در تریبون صحبت کردند. آنها در دفاع از خیزش انقلابی مردم ایران علیه حکومت اسلام‌گرا و در حمایت از تروریستی خواندن سپاه پاسداران توسط اتحادیه اروپا، از دولت‌های دموکراتیک غربی خواستند که روابط دیپلماتیک خود را با رژیم جمهوری اسلامی ایران به سطح

کاردار رسانند.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران در پاریس، به روال
همیشگی شرکت خود در تظاهرات ایرانیان آزادیخواه در خارج از
کشور، در این گردهمایی حضور داشت و در زیر شعارهای ایجابی:

نه به دیکتاتوری! آری به دموکراسی!

نه به دین سالاری! آری به لائیسیته!

نه به پادشاهی! آری به جمهوری!

همبستگی خود را با خیزش انقلابی مردم ایران اعلام نمود

در زیر ویدئوها و عکس های این تظاهرات را مشاهده
می کنید

















روز بسیج فراملی در حمایت از مردم ایران



در ایران با چند برابر شدن احکام اعدام سرکوب یک گام دیگر به جلو برداشته است.

از زمان مرگ ژینا مهسا امینی، امواج خشم دانشجویان، زنان (که اینک بدون حجاب در ملا عام ظاهر می شوند)، مزدبگیران و... که از حمایت اکثریت قریب به اتفاق مردم برخوردارند، کل کشور را فراگرفته است.

سرکوب تظاهرکنندگان توأم با خون ریزی است. در ایران خواست تشکیل اتحادیه های کارگری، تظاهرات، اعتصاب و یا ابراز عقاید و باورهای ای که موجب نارضایتی حکومت باشد، جرم و جنایت تلقی می شوند و حکومت آن ها را با اعمال همه جانبه ضرب و شتم، شکنجه، حبس های بسیار سنگین و اعدام های خودسرانه، مجازات می کند. این روش های سرکوبگرانه غیرقابل قبول اند.

هدف حکومت از تشدید سرکوب ایجاد جو رعب و وحشت به منظور ترساندن همه زنان و مردانی است که برای خواسته های عادلانه مبارزه می کنند. اما سرکوب ها عزم راسخ مردم ایران را تضعیف نمی کند، آنان تا سقوط رژیم به مبارزات خود ادامه می دهند و در عین حال مخالفت خود از بازگشت احتمالی سلطنت را هم ابراز می دارند.

در کشورهای مختلف (از جمله بریتانیا، دانمارک، نروژ، سوئد، کانادا...)، جنبشهای حمایتی شکل گرفته اند. کلکتیوها و اتحادیه های کارگری به طور منظم کارزارها و اقدامات حمایتی از جمله تظاهرات را سازماندهی می کنند.

در مواجهه با تشدید سرکوب، اتحادیه های کارگری، کلکتیوها و دیگر جنبشها در کشورهای مذکور تصمیم گرفته اند به منظور یک کارزار فراملی، مشترکاً برای روز چهارشنبه ۸ فوریه فراخوان دهند.

بدین منظور در فرانسه هم کلکتیو سندیکایی ایران همه را برای به یک تجمع اعتراضی در برابر سفارت ایران در پاریس فرامی خواند:

(place Iéna, Paris 16^{ème} (métro Iéna

mercredi 8 février à 18h

در حمایت از مبارزات زنان و مردان ایرانی، کلکتیو سندیکایی هم چنین قصد دارد در این روز سفارت ایران را به ویژه در مورد سرنوشت سندیکالیست های زندانی مورد خطاب قرار دهد.

کلکتیو سندیکایی فرانسوی پا به پای زنان و مردان ایرانی تلاش می کند تا آرمان های بر حق آنان برای آزادی و دموکراسی به واقعیت تبدیل شود.

پاریس، ۱ فوریه ۲۰۲۳

کنفدراسیون فرانسوی دموکراتیک کار (س اف د ت)

کنفدراسیون عمومی کار (س ژ ت)

فدراسیون سندیکائی متحد (ا ف ا س او - فرهنگیان)

اتحادیه سندیکائی برای همبستگی (سولیدر)

اتحادیه ملی سندیکاهای مستقل (اونسا)

تظاهرات در همبستگی با خیزش
انقلابی 1401



یکشنبه ۲۲ ژانویه ۲۰۲۳ در پاریس،
از میدان باستیل تا شهرداری مرکزی پایتخت، از ساعت ۱۵ تا ۱۸،
تظاهراتی در همبستگی با خیزش اعتراضی مردم ایران برگزار شد.

این راه پیمایی به دعوت و با فراخوان انجمن های فرانسوی - ایرا
نی زیر انجام گرفت:

Femme azadi

Azadi 4 Iran

Neda d'Iran

Action 4 Iran

Queers and feminists for Iran liberation

افزون بر شعارهای کلاسیک همیشگی چون:

زن زندگی آزادی، نابودی دیکتاتوری در ایران، نابودی کلیت نظام جمهوری اسلامی ایران، آزادی زندانیان سیاسی، محکوم کردن اعدام‌ها...

و پخش آواز «برای...» و ...

در این تظاهرات، به ویژه بر خواست تروریستی خواندن سپاه پاسداران جمهوری اسلامی توسط شورای اتحادیه اروپا تأکید شد. این شورا روز دوشنبه 23م ژانویه اجلاس خود را تشکیل می‌دهد و قرار است در پی قطعنامه پارلمان اتحادیه اروپا مبنی بر قرار دادن سپاه پاسداران در فهرست سازمان‌های تروریستی اظهار نظر کند.

نکته مهم دیگر: در این تظاهرات همانند راه پیمایی‌های پیشین به برنامه ریزی شده توسط انجمن‌های نام برده در بالا، یک شعار مرکز به‌موازه داده می‌شود:

آزادی، دموکراسی و لائیسیته برای ایران.

به دو زبان فارسی و فرانسه پشت بلندگو و توسط تظاهرکنندگان.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، در پاریس، به روال همیشگی خود، در این تظاهرات شرکت کرد و در زیر بانر خاص خود:

نه به دیکتاتوری! آری به دموکراسی!

نه به دین سالاری! آری به لائیسیته!

نه به پادشاهی! آری به جمهوری!

همبستگی خود را با خیزش انقلابی مردم ایران اعلام نمود

ویدئوی تظاهرات

ایران: همبستگی با خیزش «زن، زندگی، آزادی»، نه به اعدام ها!

بیانیه‌ی تعدادی از کنشگران سیاسی، سندیکایی، دانشگاهی، فرهنگی، هنری... فرانسوی و ایرانی

در همبستگی با خیزش مردم ایران

20 ژانویه 2023

انتشار در رسانه مدیاپارت - فرانسه

از زمان قتل ژینا - مهسا امینی به دست مأموران "گشت ارشاد" در 16 سپتامبر 2022 (۲۵ شهریور ۱۴۰۱)، ایران شاهد چنان خیزش مردمی بی نظیر از نظر گستردگی، ژرفا و تداوم بوده است که جمهوری اسلامی ایران را به لرزه در آورده است. در کم تر از 48 ساعت، شعار «زن، زندگی، آزادی» سراسر کشور و سپس تمام جهان را فراگرفت.

مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است!

به سرعت در همه جا، شعارهای دیگری نظیر «مرگ بر دیکاتور»، «مرگ بر ستمگر چه شاه باشه چه رهبر»، «نان، کار، آزادی»، «فقر، فساد، گرانی، می ریم تا سرنگونی» را فریاد زدند.

این جنبش اعتراضی بنیادی همه زنان، جوانان، اقلیت های ملی، زنان و مردان کارگر شاغل و بیکار را با هدف طرد کامل این رژیم مذهبی، زن ستیز و تا بن استخوان فاسد، متحد کرده است. خیزش کنونی کماکان پایدار است و بیش از 160 شهر بزرگ و کوچک را در بر گرفته است. در ایران، کشوری با بیش از 50 درصد جمعیت زیر خط

فقر و بی بهره از ابتدائی ترین حقوق دموکراتیک و اجتماعی، مردم خواهان سرنگونی کل نظام هستند.

در بخش های مختلف، فراخوان به اعتصاب عمدتاً از سوی معلمان، دانشگاهیان، کارکنان پتروشیمی، صنایع فولاد اصفهان، شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، رانندگان کامیون ... رو به افزایش است. اعتصاب کنندگان اخراج، دستگیر و شکنجه می شوند.

سرکوب وحشیانه و بی حد و مرز

در اثر این سرکوب ها تا به امروز بیش از 500 نفر، از جمله 69 کودک و نوجوان کشته شده و هزاران تن دیگر مجروح شده، 19000 نفر زندانی، ناپدید و یا ربوده شده اند. سپاه پاسداران در کردستان ایران و سیستان و بلوچستان جنگی خونین علیه مردم به پا خاسته به راه انداخته اند. در شهرهای کردستان حکومت نظامی اعلام نشده برقرار شده است.

خشونت این رژیم جنایتکار حد و مرزی ندارد. گزارش های بسیاری از وحشیگری بی سابقه در زندان ها به منظور در هم شکستن اراده زندانیان حکایت دارند. زنان و مردان زندانی را شکنجه می کنند، تا آستانه مرگ کتک می زنند و وبه آن ها تجاوز جنسی می کنند.

قوه قضائیه به منظور ایجاد جو رعب و وحشت و با هدف پایان دادن به اعتراضات، تظاهرکنندگان را به اشد مجازات محکوم می کند. به رغم این وحشیگری ها، از دامنه مبارزات مردم کاسته نشده است. دانشجویان، جوانان، زنان و کارگران، هنرمندان و روزنامه نگاران هم چنان رژیم را به چالش می کشند و حکومت تصمیم به تشدید سرکوب ها گرفته است.

افزایش احکام اعدام

دستکم 65 جوان (از جمله 11 زن و 5 کودک) صرفاً به خاطر تظاهرات، به «مبارزه با خدا» و «فساد فی الارض» قیام یا قتل متهم شده اند. قوه قضائیه با برقراری محاکمه های فرمایشی که متهمین از داشتن کم ترین حق دفاع محرومند، بر صدور احکام اعدام افزوده است.

حکومت اسلامی پس از اعدام محسن شکاری و مجید رضا رهنورد در 8 و 12 دسامبر گذشته، در روز 7 ژانویه 2023 سید محمد حسینی و

محمد مهدی کرمی را به دار آویخت. جرم آنان این بود که جسارت کرده بودند که خشم خود در پی قتل ژینا - مهسا امینی در تهران و حدیث نجفی در کرج ابراز کنند. نگرانی ها از سرنوشت افرادی که در زندان های مخوف ایران و در راهروهای مرگ به سر می برند و به طور کلی درباره همه زندانیان افزایش یافته است.

خلق های ایران باید بر سرنوشت خویش حاکم باشند.

در چنین اوضاعی و در مواجهه با شبی یک انقلاب سیاسی و اجتماعی در ایران، سران قدرت های بزرگ، کم و بیش با احتیاط و یواشکی، برای ایجاد یک شورای گذار متشکل از کلیه جریان های اپوزیسیون راست ایرانی از جمله سلطنت طلب ها تلاش می کنند. این جریان ها، لیبرال به لحاظ سیاسی و اقتدارگرا به لحاظ سیاسی، در نقطه مقابل پویائی مبارزاتی و آرمان های اجتماعی و دموکراتیکی که در درون کشور بیان می شود، حرکت می کنند.

از کودتای سال 1953 (۱۳۳۲) که توسط سازمان سیا و سرویس های مخفی بریتانیا علیه دولت مصدق و سیاست ملی کردن نفت سازمان داده شد، تا کنفرانس گوادلوپ در سال 1979 (۱۳۵۷) که در طی آن، سران دولت های فرانسه، آلمان، بریتانیا و ایالات متحده به خروج شاه از ایران شتاب داده و تصمیم به جایگزینی او با خمینی گرفتند، قدرت های بزرگ همواره در جهت منافع خود و برضد منافع خلق های ایران عمل کرده اند.

برخلاف راه حل های تحمیلی از خارج، ما همیشه از کارزار واقعی همبستگی بین المللی با همه زنان و مردانی که در ایران بسیج شده اند تا کار جمهوری اسلامی را یک سره کنند، پشتیبانی می کنیم.

سزاوار اراده و شجاعت مردم ایران باشیم

سرانجام خیزش جاری در ایران برای خلق های منطقه و جهان نیز تعیین کننده خواهد بود. لذا یاری رساندن به جنبش «زن، زندگی، آزادی» در چارچوب امکانات مان در جهت تحقق آرمان های رهایی بخش آن، از مسئولیت های ما محسوب می شود.

در واقعیت، ماشین سرکوبی به نام جمهوری اسلامی، بدون یک کارزار بین المللی و بدون بسیج نیرومند افکار جهانی درهم کوبیده نخواهد شد.

- ما خواهان توقف فوری محکومیت به اعدام، اجرای حکم اعدام و لغو مجازات اعدام هستیم.

- ما خواهان آزادی فوری همه زندانیان سیاسی و سندیکائی، معلمان زندانی، دانشجویان زندانی، پرشکان زندانی، هنرمندان زندانی، فعالان و تظاهرکنندگان زندانی هستیم.

- ما خواهان تشکیل یک کمیته بین المللی متشکل از حقوقدانان، فعالان سندیکائی، روزنامه نگاران و سازمان های غیردولتی برای بررسی مستقل درباره بازداشتگاه ها و زندان های ایران هستیم.

- ما از مبارزه زنان برای حق تصمیم گیری درباره بدن شان پشتیبانی می کنیم. ما همراه با زنان خواستاریم که همه قوانین زن ستیزانه و نیز تبعیضات جنسی لغو شود.

- ما از حقوق اساسی و دموکراتیک زنان و مردان ایرانی، چه کرد و بلوچ، چه عرب و آذری، و لر یا پارس پشتیبانی می کنیم.

- ما از مبارزه زنان و مردان کارگر ایران برای کرامت انسانی، حق دفاع از منافع خود از طریق اعتصاب و هم چنین ایجاد سندیکاها و سازمان های سیاسی پشتیبانی می کنیم.

- ما با تمام نیرو خواهانیم که کشورهای اروپایی، دارائی های فرماندهان و مقامات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و رهبران جمهوری اسلامی از جمله علی خامنه ای و اطرافیان اش را که 95 میلیارد دلار تخمین می زنند، توقیف کنند. باید این ثروت را که از طریق چپاول منابع کشور، استثمار بی حد مزدبگیران، غارت و فساد به جیب زده اند، به مردم ایران باز گرداند.

- همان گونه که در مورد اولیگارش های روسیه عمل شد، ما خواستار توقیف اموال اولیگارش های ایرانی هستیم.

- ما خواهان لغو حفظ اسرار بانکی و بازرگانی در فرانسه، اروپا و همه کشورها هستیم تا بتوان ثروت انباشته رهبران جمهوری اسلامی، سپاه پاسداران و شرکت های وابسته به آنان را مسدود کرد.

- ما خواستار توقف هر نوع همکاری صنعتی، اقتصادی و دیپلماتیک با جمهوری اسلامی هستیم.

- ما امضاء کنندگان این تریبون آزاد، پشتیبانی کامل و همه

جانبه خود را با زنان و مردانی که در ایران برای برابری، عدالت اجتماعی، دموکراسی و برضد قدرت اقتدارگر و خودکامه مبارزه می کنند، اعلام می کنیم.

ما با همه امکانات مان در کنار آن ها هستیم و تعهد می کنیم که در جهت همبستگی با خلق های ایران و تا پیروزی این شور انقلابی سرکوب نشدنی، هر ابتکار عملی را به کار بندیم.

امضاهای اولیه

1. Nicole ABRAVANEL, historienne EHESS
2. Gilbert ACHCAR, professeur SOAS Londres
3. Christophe AGUITON, militant altermondialiste
4. Mateo ALALUF, professeur émérite de l'Université Libre de Bruxelles
5. (Tassos ANASTASSIADIS, journaliste (Grèce
6. (Valério ARCARY, Direction Nationale du PSOL, (Brésil
7. Behrouz AREFI, Solidarité Socialiste avec les (Travailleurs en Iran (France
8. Rolando ASTARITA, professeur d'économie – Universidad Nacional des Quilmes (Argentine
9. Manon AUBRY, députée européenne LFI
10. Clémentine AUTAIN, députée de Seine-Saint-Denis
11. Ludivine BANTIGNY, historienne
12. Alain BARON, commission internationale de l'Union syndicale Solidaires
13. Jean BATOU, professeur université de Lausanne
14. Abraham BEHAR, médecin
15. Emma BELLE, civilisationniste britannique, université Savoie Mont Blanc
16. Olivier BESANCENOT, porte-parole du NPA
17. Alain BIHR, professeur honoraire de sociologie Université de Bourgogne-Franche-Comté
18. Sophie BINET, secrétaire générale de l'UFICT-CGT, membre du CE de la CGT, pilote du collectif femmes mixité
19. ! Jean-Jacques BOISLAROUSSIE, Ensemble

Alexandra BOJANIC, secteur international de la FSU	.20
Manuel BOMPARD, député LFI des Bouches du Rhône	.21
Michel BONNIN, directeur d'études à l'EHSS, centre d'études sur la Chine moderne et contemporaine	.22
Nicolas Bouchaud, comédien	.23
Mickaël BOULOUX, Député d'Ille et Vilaine	.24
Alima BOUMEDIENE, avocate	.25
Tiago BRANQUINO, activiste culturel et politique, (syndicaliste, élu politique (Suisse	.26
Nicole BRENEZ, universitaire	.27
Michel BROUÉ, mathématicien	.28
David LIBREROS CAICEDO, professeur, Universidad Nacional de Colombia	.29
Raul CAMARGO FERNANDEZ (porte-parole d'Anticapitalistas (- État Espagnol	.30
(Ana CAMPOS, médecin (Portugal	.31
Robert CANTARELLA, metteur en scène	.32
(Daniel CERIOTTI, nutritionniste (Uruguay	.33
(Fernando CHARAMELLO, syndicaliste (Uruguay	.34
Claude CALAME, historien, directeur de recherche EHESS	.35
Salavatore CANNAVO, journaliste - Jacobin Italia	.36
Carmen CASTILLO, cinéaste	.37
Hélène CHANTEREAU, syndicaliste info'Com CGT et militante à Aplutsoc	.38
Lou CHESNE, porte-parole ATTAC	.39
(Ramiro CHIMURIS, avocat et économiste (Uruguay	.40
Herbert CLAROS, secrétaire aux relations internationales (de la CSP Consultas (Brésil	.41
Eliana COMO, syndicaliste, Comité de direction de la CGIL	.42
(Jorge COSTA, Bloco de Esquerdo (Bloc de gauche Portugal	.43
Pierre COUTAZ, secteur international de la CGT	.44
Léon CREMIEUX, syndicaliste aéronautique Solidaires	.45
Joseph DAHER, universitaire	.46
(Christian DANDRES, conseiller national PS (Suisse	.47
Cybèle DAVID, Secrétaire nationale de l'Union syndicale Solidaires, chargée de l'international	.48

Sonia DAYAN-HERZBRUN, sociologue	.49
Sophie DESROSIERS, maitresse de conférence retraitée	.50
EHESS	
Bernard DREANO, président du CEDETIM	.51
Valérie Dréville, comédienne	.52
Penelope DUGGAN, editor International Viewpoint	.53
Sabine ENDERS, militante ATTAC	.54
Behrouz FARAHANY, Solidarité Socialiste avec les	.55
(Travailleurs en Iran (France	
Patrick FARBIAZ, PEPS (pour une écologie populaire et	.56
(sociale	
(Silvia FERRARO, conseillère de São Paulo, (Brésil	.57
Emmanuel FERNANDES Député de la 2 ^{ème} circonscription du	.58
Bas-Rhin	
Nejat FEROUSE, conseiller confédéral à l'Espace	.59
International de la CGT	
Marina FERRERUELA, suppléante et collaboratrice	.60
parlementaire	
Berivan FIRAT, porte-parole des Relations extérieurs du	.61
(Conseil Démocratique Kurde en France (CDK-F	
(Téo FREI, militant de la grève climat (Suisse	.62
(Gizelle FREITAS, Conseillère de Belém (Brésil	.63
Bernard FRIOT, économiste et sociologue du travail	.64
(Mario ROSSI GARRETANO, syndicaliste (Uruguay	.65
Franck GAUDICHAUD, historien université Jean Jaurès	.66
Toulouse	
Sigrid GERARDIN, secrétaire nationale en charge des	.67
droits des femmes de la FSU	
Paolo GILARDI, syndicaliste enseignant	.68
Liliane GIRAUDON, poétesse	.69
(Matheus GOMES, Député d'État, Rio Grande do Sul (Brésil	.70
(Alain GONTHIER, conseiller communal à Vevey (Suisse	.71
José María GONZALEZ, maire de la ville de Cádiz (État	.72
(Espagnol	
Sébastien GUX, Professeur honoraire, Université de	.73
(Lausanne (Suisse	

Murielle GUILBERT, co-déléguée nationale de l'Union syndicale Solidaires	.74
Marie HOLZMAN, sinologue et militante des droits humains	.75
Jocelyne HALLER, députée Ensemble à gauche au grand (conseil (Genève	.76
(Ernesto HERRERA, journaliste (Uruguay	.77
Carolina IARA, co-représentante de l'État de São Paulo ((Brésil	.78
Chantal JAQUET, philosophe, professeure à l'université Paris 1 Panthéon-Sorbonne	.79
Claire JOBIN, sociologue, militante de la grève (féministe (Suisse	.80
Samy JOHSUA, membre du Conseil scientifique d'ATTAC	.81
Leslie KAPLAN, écrivain	.82
Andy KERBRAT, député de Loire Atlantique	.83
Babak KIA, Solidarité Socialiste avec les Travailleurs (en Iran (France	.84
Aurore KOEHLIN, sociologue, militante féministe et anticapitaliste	.85
(Isabel KOIFMANN, syndicaliste (Uruguay	.86
Pierre KHALFA, économiste, Fondation Copernic	.87
Jacques KIRSNER, producteur et scénariste	.88
Nicolas KLOTZ, cinéaste	.89
,Hubert KRIVINE, physicien	.90
Dominique LABOURIER, comédienne	.91
Michel LANSON, professeur retraité	.92
Michel LAUVERS, historien université Côte d'Azur	.93
Michèle LECLERC-OLIVE, Professeur agrégée de mathématiques, sociologue. CNRS	.94
Olivier LE COUR GRAND MAISON, universitaire	.95
Charlotte LEDUC, députée LFI-NUPES de la 3 ^e circonscription de Moselle	.96
(Irma LEITES, plenaria memoria y justicia (Uruguay	.97
Fred LEPLAT, Anticapitalist Resistance (Angleterre, Pays (de Galles	.98
Elodie LOPEZ, députée au Grand Conseil vaudois, Ensemble	.99

à Gauche, conseillère communale, décroissance alternatives	
Francisco LOUÇA, économiste, université de Lisbonne	.100
((Portugal	
(Iza LOURENÇA, conseillère de Belo Horizonte (Brésil	.101
Mickael LOWY, directeur de recherche émérite au CNRS	.102
Christian MAHIEUX, réseau syndical international de	.103
solidarité et de luttes	
Jan MALEWSKI, journaliste, rédacteur d'Inprecor	.104
Gilles MANCERON, historien	.105
Pierre MARAGE, professeur émérite à l'Université Libre	.106
de Bruxelles	
Maguy MARIN, chorégraphe	.107
Gustave MASSIAH, CEDETIM	.108
(Sonia MEIRE, Conseillère d'Aracaju (Brésil	.109
(Omar MENONI, syndicaliste (Uruguay	.110
Roland MERIEUX, membre de l'équipe d'animation	.111
! d'Ensemble	
(Silvia Fernandes MICHELI, enseignante (Uruguay	.112
Anwar MIR SATTARI, écologiste	.113
Mathilde MONNIER, chorégraphe	.114
Manuel AGUILA MORA, historien, université autonome de	.115
Mexico	
Noel MOREL, relations extérieures, réseau plateforme	.116
communiste libertaire	
Mariana MORTAGUA, député au Parlement Portugais	.117
Olivier NEVEUX, universitaire	.118
Stanislas NORDEZ, directeur du Théâtre National de	.119
Strasbourg	
Paula NUNES, co-représentante de l'État de São Paulo	.120
((Brésil	
Françoise NYFFLER, militante de la grève féministe et	.121
(députée d'Ensemble à Gauche (Suisse	
Danièle OBONO, députée LFI de Paris	.122
Solenn OCHSNER, syndicaliste, militante grève féministe	.123
(et pour le climat (Suisse	
(Andrés OLIVETTI, syndicaliste (Uruguay	.124

Annick OSMOND, socio-anthropologue	.125
Ugo PALHETA, sociologue	.126
Mathilde PANOT, députée du Val de Marne, présidente du groupe LFI à l'assemblée nationale	.127
Ian PARKER, professeur Université de Manchester (Angleterre)	.128
Olivier PARRIAUX, professeur émérite à l'université de Lyon-Saint Etienne	.129
Jaime PASTOR, politologue et directeur de la revue (« Viento Sur » (État Espagnol	.130
Roland PFEFFERKORN, sociologue, Université de Strasbourg	.131
Elisabeth PERCEVAL, cinéaste	.132
! Jean-François PELLISSIER, porte-parole d'Ensemble	.133
Martyne PERROT, sociologue	.134
Serge PEY, écrivain	.135
Nicole PHELOUZAT, sociologue au CNRS	.136
Boris PLAZZI, confédération CGT secrétaire confédéral aux relations internationales	.137
Christine POUPIN, porte-parole du NPA	.138
Philippe POUTOU, porte-parole du NPA	.139
Stéphanie PREZIOSO, députée au Conseil National, (Ensemble à gauche (Suisse	.140
Nadège PRUGNARD, autrice, comédienne, metteuse en scène	.141
José Manuel PUREZA, professeur, Université de Coimbra (Portugal	.142
(Martine RAIS, médecin (Suisse	.143
(Rebeca RIELA, économiste (Uruguay	.144
Laurent RIPART, historien à l'université Savoie Mont Blanc	.145
Teresa RODRIGUEZ, ex députée et porte-parole de Adelante (Andalucía (État Espagnol	.146
(Ema Graciela ROMERO, avocate (Uruguay	.147
Pierre ROUSSET, internationaliste, directeur du journal en ligne ESSF	.148
Henri SAINT-JEAN, responsable associatif	.149
Sara SALEMI, Solidarité Socialiste avec les Travailleurs (en Iran (France	.150

Pauline SALINGUE, porte-parole du NPA	.151
Catherine SAMARY, économiste altermondialiste	.152
Mariana SANCHEZ, journaliste éditrice, militante au SNJ	.153
CGT et à Ensemble	
(Cobas SARDEGNA, UNICOBAS (Italie	.154
(Jacob SCHÄFER, syndicaliste (Allemagne	.155
Janick SCHAUFELBUEHL, Professeure associée Faculté des	.156
Sciences sociales et politiques Université de Lausanne	
((Suisse	
(Marc SCHLESSER, Décroissance Alternative (Suisse	.157
Houshang SEPEHR, éditeur du site Iran Echo – Solidarité	.158
(Socialiste avec les Travailleurs en Iran (France	
Yasmine SIBLOT, sociologue	.159
Omar SLAOUTI, enseignant, militant antiraciste, élu à	.160
Argenteuil	
Alda SOUSA, mathématicienne, Université de Porto	.161
((Portugal	
Claude STAZAN, CEDETIM	.162
(Isabelle STENGERS, philosophe (Belgique	.163
Quentin TALON, mathématicien, Conseiller communal à	.164
(Montreux (Suisse	
Daniel TANURO, auteur écosocialiste	.165
Imad TEMIZA, secrétaire du Palestinian Postal Service	.166
(Workers Union (Palestine	
Benoît TESTE, secrétaire général de la FSU	.167
Julien THERY, historien à l'université Louis Lumière	.168
Lyon 2 et président du Média	
João TEIXERA LOPES, sociologue, Université de Porto	.169
((Portugal	
Sylvie TISSOT, sociologue	.170
Marc TOMCZAK, enseignant chercheur à l'université de	.171
Lorraine	
Pascal TORRE, responsable adjoint du secteur	.172
international du PCF	
Éric TOUSSAINT, politologue Universités de Liège et de	.173
Paris 8, membre du Conseil International du Forum Social	
Mondial	

Enzo TRAVERSO, historien	.174
Josette TRAT, universitaire, militante féministe	.175
Anne TRISTAN	.176
Aurélie TROUVÉ, députée de Seine-Saint-Denis	.177
(Franco TURIGLIATTO, ancien sénateur (Italie	.178
Charles-André UDRY, économiste et directeur du site	.179
(Alencontre (Suisse	
(Mario UNDA, sociologue (Équateur	.180
(Miguel URBAN, eurodéputé (État Espagnol	.181
Roseline VACHETTA, ancienne députée européenne – NPA	.182
Eleni VARIKAS, professeur émérite à l'université Paris 8	.183
Christiane VOLLAIRE, Philosophe	.184
Léo WALTER Député des Alpes-de-Haute-Provence, groupe	.185
parlementaire LFI-NUPES	
(Thomas WEYTS, SAP – Anticapitaliste, (Belgique	.186
Youlie YAMAMOTO, porte-parole d'ATTAC	.187
(Erika DEUBER ZIEGLER, historienne de l'art (Suisse	.188
Jean ZIEGLER, sociologue, internationaliste, homme	.189
(politique (Suisse	